

Syyskuun

№10, juokseva №14.

1903.

13 päivänä.

"Jos aikakauden
simeys on sumentanut isiemme silmät,
min pitäisikö sen vuoksi heidän poikiensa sulkea
silmänsä valolta?"

Sokeri ruokon rekisteraus.

Jos mikään, niin kie-
len tarkoitan englan-
tin kieltä - Taitamat-
tomuus ilmenee meit-
tä mitä huonommalla
pohjalla. Ja siihen on
syytä osittain huolimattomuu-
temme, osittain taas
sekin että ei meillä ole
tilaisuutta oppia jou-
dumpaan kuin mitä
me olemme opineet.
Mutta että tuo kielen
taitamattomuus, tuo meil-
le mukanaan paljon
sellaisia joka on talo-
udessaamme tuntuva
vahinko. Kiimpä nyt-
kin on meille vaara.
Tarjona ihan sentäh-
den, että emme ole osan-
nut maan kieltä.

Se laki joka säättää
tullikonttorin puo-
lesta 4 silliä tonnis-
ta sokeri ruokon kawat-
tajille, (ei mustille työmie-
hille), määrää myös:
että pitää joka vuosi
uudistaa rekisterauk-
sen ja jos istuttaa re-
kisteraamattomana pal-
taan, on se lisättävä
rekisteraus luetteloon
ennen kuin on is-
tutus tapahtunut. M.
C. S. M. Company myt-
lyttä on tarvittavana tul-
li konttorin puolesta
mies joka toimittaa re-
kisterauksen kuin asi-
asta on hänelle ilmoi-
tettu. Meidän on siis til-
mentävä rekisteraamaan
vaikka tosin onkin jo
istutettu "tane," mutta
luultava on että jos

rekisteraus vielä toi-
mitetaan tehdään se
luonnollisia teitä myö-
den eikä lain viikko-
sia polkuja. Minä tiedän
että jotkut ovat jo viime
päivinä rekisterauneet,
nyt vaan kehoitan mene-
mään niiden jotka ovat vie-
lä jättäneet menemättä.

Lab.

Kirje Sydneystä.

Sisältö: - Erakolle. - Orvolle.

Ensinnäkin luin
H. ra M. Hannuksen kirjje-
tä, että sielä Teillä, Suo-
malaisilla kansalaisilla-
ni, on seura jonka nimek-
si hän kirjoittaa: "Erakko."
Mitä nimeen tulee on
lehty mieltä jännittävä
ja paikan mukainen
"Taideteos" jolle kolme
kertaa: elaköön! -! -!,
toivon että joka pää-
lütyis sitä kannattamaan
ja eteenpäin työntämään
kaikin voimmin ja tai-
doin kohottain ja kasvat-
tain jalolla, suurella,
seunausta tuottavalla
yhteistyöllä, luottain
kaikki yhteen suurena
yhteis hyvään, täydelli-
seen, todelliseen valvon
shmisluonteeseen kasvat-

tamisessa; ymmärtämään
mikä on hyödyksi ja mikä
turmioksi, opettaen vel-
jille ja sisarille täysiitse-
hallinnollista oppia.

Sis toivon, olisi että Tei-
dän piiskuinen seu-
ranne "Erakko," olisi
teidän kaikkien; meidän
veljemme ja sisa-
riemme: silmä ja sydän,
ne kaksi suurinta
kappaleita ruumiin hat-
linnossa, hyvin liittynein
muodostaa ruumiin koko-
naisuuden.

Syökään siis veljet ja
sisaret käsi kätteen
ja sarmi sormien toma-
han, kasvattaen "Erakko"
suureksi, muurevaksi
rauta puuksi jonka eh-
jyys on sointuva kuin va-
lo teräs. Onnea ja me-
nestystä "Erakolle" että
se kulkeis eteenpäin
valon tietävätä rataa.

Samaa kirjeestä
myös luin, että seuralla
on lehti jonka nimi on:
"Orpo," siis vielä suurena
joi ja tuoksuvaampi "kuk-
kaisteos" laide alalla.
Tuo Suomalaiselle rin-
nalle tuntuva "Orpo,"
jolle tahdon myös lähöt

Tää kaikkein puhtaimmat
onnen ja menestyksen toi-
votukset. Toivon: että oyr-
kasvois ja vaurastais sum-
ran yhteistyön jaloksi jä-
seneksi, tykeneväksi
Taiston, Zantarelle ja
pois pyyhkimään Tuota
jo yli 1900, vuorokauden
vanhaa pimeyden lokais-
ta oppia joka on niin
vanha ja mätä. Ja että
missi ohja Taistos voi-
tettaisiin: "veljeys- ja
nimeliisyys- ja oman
itsenäisemme täysi
hallinto."

Kirjitti: J. Fred. Leppinen
Onnea yrityksen-
ne Toivoo hyvin monta
kansslaiata täältä.

Toiste enempi:

Sama.

Tolonen meinaan.

Eräänä iltana valmis-
tausin visusti onnaksen-
ni nukkumaan ja olin juu-
ri vetämässä villiä
korvilleni, kun kuulin ko-
puttavan pyhästäni ovella.
En ollut kuulovinani vaan
jatkoin rauhallisesti alo-
tettua työtäni. - Koputettiin
sudelteen vähän kovemmin.
Laskin sisään tuhkan,

joka näytti hyvin kalpeet-
ta, kasvoillaan, ikään
kuin hän olisi ollut sai-
ras ja joka sittemmin kä-
vikin selville, että hän
todella olikin sairas.

- Taidat olla sairas, Luu-
tari kaiman Linus, aloiv
minä utelmaan.

- Hm... en tiedä, vaan
se, Tolonen, vintti, kun
kehtas haukkua minua
"raakalaiseksi."

- No etkö sinä sitte oletki?
Että suunkaan sinä ole sitä
sairastamaan ruvennut?

- Vai kumma?

- Entistä. Mutta että minä
olen "raakalainen," jos...
jos satuin tulemaan toi-
mitukseen a-a- alastoin-
na. ja kun minä selitin,
että se oli vahingossa ja sen-
tähteen se hirtteihin uskat-
toa mua haukkua, että ihan r-
oikein tahloo tulla hulluksi.

- Poo, Linus, soo. Tää et ym-
närrä, Tolonen, motiivia. Se
naos, on luonnollista, että
hänen on sanottava toisia
"raakalaisiksi," itseään
keiteltyksi, eli ainakin
han itseään valmistee
siksi. Mitä varten luulet
hänen tilaavan "käilyö-
seuralla," pumppeni kankit

Ja lakin j. n. e., jollei pump-
mi keni, serpan "varten" ja min-
lu kuin sinä tiedät, että putin
de. hi keiteltään säkissä; tilu-
su si, Tolonenkin, itsellensä
että säkkikankas housut, jotta
pä se tulisi mitä maukkaam-
ny maksii. - Tolonen, itse tosin
ma sanoi, että se on hänen
lä virka pukunsa, jos hän
saa naimatoimiston joh-
I tajan paikan, jos sellainen
sis perustetaan. Mutta kuin
asia tarkastat ryvenmät-
le, tulet näkemään, Tolonen,
H. meinan. Katso nyt, jos nai-
tä ma toimistoperusteitaan
ma tulee tietysti häitä. Ja kuin
on häät tulee nousee tietysti
se kysymys: mistä saadaan
v. hää-ruuat. Silloin, Tolonen,
le nousee ryhdikkaasti ylös
ja ja sanoo, mahtavalla äänel-
"tä tietysti, keiteltäkään
ke. minut.

To - "Keiteltäkään minut," niinkö?
lu - Tietysti! Mitä sinä on
ja utelemista? Se aija paha
ke. näes, on harva se päivä
de. tukkanuottasilla sen, ara-
To pialaisen iroihampaan-
sa kanssa, johonka se
y. ke on sidottu avioliiton
y. pyhillä kahlilla. Se kun
s. näet ainan ripittää, Tolonen,
s. että: "sinusta ei ole mihin.

kään, sinä et kelpaa mihin-
kään j. n. e." Nän, Tolonen koit-
taa hankkia edes sillä Toval-
la itsellensä, "neron" nimeä.
Hän kyttä tulee ettei ku-
kaan häntä roskitse keittä,
vaan älköömpeä vaan mies-
parha erehdykö. Jos hän
vain minulle tekee sellai-
sen ehdotuksen, kuin
minä menen, viinosilmän,
kaussa yhteen, niin ar-
motta pataan.

Tämän selityksen pe-
rältä meni, Kaiman Linnat,
rauhattisempaan pois kuin
oli tullut.

Oras.

Kuinka jussi sai prins-
sessan nauramaan!

(Lätkä 1.)

Oli kerron poika, ni-
meltä: jussi, joka ei juuri
ollut karkkein viisainpia.
Eräänä päivänä lähetti, äiti,
hänet myymään voita, jonka
hän juuri oli kirkunnut.
Jussi otti pytyt ja lähti
kulkea lunkuttamaan.

Tien varrella oli suuri
kivi, ja jussi istui siihen
levähtämään, mutta kuin
hän mielummin olisi tan-
tonut heti päästä voistaan,
kysyi hän kiveltä:

"Ostatko vastakirjuttua-
vita?"

Waltalo on myönyt Zyk-
sen merkki, ja Jussi lupoi
voim pylystä kivene ja lupoi
seuraavana päivänä Tulla
maksua hakemaan.

Hän Tulikin lupauksen-
sa mukaan ja alkoi kiris-
tään kivellä rohoja, mutta
tuo mokoma ei edes vas-
tata viikrynt ja lopulta
Jussi suuttui niin, että kii-
ritti kiven paikoittaan.

Kiven alle oli piilotetta
suuri mytyllinen kulta-
rahoja. "Ehoo, sinäpä
se maksu nyt. onkin!"
Tuumi Jussi hyvillään, ja
veeritti kiven paikoilleen
ja meni kotiin viemään
rahoja äidilleen.

Nyt, etäi, tappoi lampaan
ja lähetti, Jussin, kaupun-
kiin lihoja myymään. Kadat-
la piiritti hänet heti suuri
nälkäinen koiraparvi.

Jussi kysyi: "Tahtoisivatko
he ostaa lihoja?"

Tietysti koirat tahtoivat.
"Huomenna minä tulen
hakemaan maksua," Tuumi
Jussi.

"Wov, wov," sanoivat koirat
ja se oli, Jussin, mielestä saa-
ma kuin olisi sanonyt. "Hy-

vä, hyvä!" Mutta kuin Jus-
si seuraavana päivänä tuli
maksua karhuamaan, eivät
koirat olleet tietääksenkään
sitä. Se vähän harmitti Jussia,
ja hän tarttui sen niskaan,
joka eilen pahemmin oli tem-
mellynyt lihoja saadaksesen,
ja lähti kuninkoalta oikeut-
ta hakemaan.

Kuninkaan linnan portit-
la hän tapasi kamariherran,
joka alkoi tiedustella: mik-
si koira linnaan vietiin.

"Se, veijari, otti menuttä ei-
len lihoja, eikä lupaa mak-
sa niitä. Kien hänen kunin-
kaan tuomittavoksi," selitti
Jussi.

Kamariherra päästi, Jussin,
sisään sillä ehdolla; että tie-
mä antaisi, hänelle, kolman-
nen osan siitä, mitä lihosta
saisi. Jussi, ensin vähän epä-
rovi mutta lopulta suostui
ja pääsi linnaan.

Rappusissa hän tapasi hovi-
junkkarin, joka myöskin tahtoi
tietä: miksi koira linnaan
viedään? ja kuin, Jussi, ker-
toi kokojutun, vaati hänkin
kolmannen osan maksusta.

Ovella seisovalle palveliat-
te, Jussin, täytyi luovata
samaten kolmannen osan
lihojen hinnasta.

Jussi, astui koirineen kunninkaan eteen, joka istui tyttäriineen vallastaismellaan jälkimäinen oli kovan. ollut niin alakuloinen, ettei kukaan muistanut mitään. Hän näytti nauraessaan. Ja sen vuoksi oli kunninkas luvannut puolet vallakunnastansa ja tyttärensä voimoksi sille joka saisi hänen nauramaan. Jussi kertoi kunninkaalle, juurta jaksain: "mitenki hän oli myynyt lihat koiralle velaksi ja että nyt se ei aikonutkaan maksaa." Silloin kunninkaan tytär hymyili, ja siitä kunninkas niin ihastui, että lupasi maksaa koiran velan ja kysyi: "kuinka suuri se oli?"

"Kolmesataa kepin työntä," vastasi Jussi.

"No, itse kai tiedät mitkä taktoneet," kuului kunninkas, ja kaikki, kamaripalvelian, hakemaan keppiä.

"Teis mies," huusi Jussi, "minä olen luvannut kamariherralle, hovijunkkarille ja kamaripalvelialle kottomannen osan kullenkiv, siitä mitä saan lihoista" ja kamariherra, hovijunkkari ja kamaripat-

velia saivat kukin osallensa työntä. Mutta, prinsessa, nauri niin että kyynelkrokki juoksivat hänen poskiaan alas, ja, Jussi, sai hänet. Mukauttanut: H. H.

Kansallispöytä.

Katselemani arkiston kirjelmia joita siihen oli kerääntynyt sen kieltoamatkalla, näin siinä erään kirjoituksen, jossa St. E. Lundan kirjallisesitijulistaa ottaneensa kunninkautisen kansallispöydän. Kun ennen olen kuullut tämän julistuksen suuttisesta, niin täytyy minun uskoa pöytä todelliseksi. Minulla ei ole mitään vastaan tuota pöytä, enkä voikkaan olla, onhan hänellä "oikeus Queenslandin vapaanaalamaisena" olla pöydässä voikka toppu ikäänsä jos hyväksensä näkee, kuten hän itsekin rikyy tietävän. Pöydänsä hän tosin julisti suomalaisiin, ja ei niistä kaikkien ole Queenslandin vapaita kansalaisia kirjoitus arkistolla osoittaa siihen kunninkaan että hän on julistanut pöytä-

Kansa Queenslandilaisiin uksissa; mutta kuni kunka-
den eikä suomalaisiin. Ollon toinen paasto on liian pit-
tu paasto nyt miten tahansa seurain puheenjohtajal-
sa eli kiti kohdin hyvänsä ta, kuten A. E. Lundan on ot-
nui: nauraa minä sitä pitkä-
kan ja arvostelen myöskään, ajalla seurata seurain toi-
voikka hän sanoo, että ei kukaan muuta. Min sen johdosta
voita arvostella ja arvostella. rohkeinen olla sitä miet-
on on heikoilla lapsellisuus. Ei, että on valittava toinen
sopii... Ei Lundanikaan näy puheenjohtaja entisen tilat-
ena muistavan kirjoituksiaan: le. Tuon tämän asian „Orpo“
„Erakko ja orpo“ (enempää lehdessä kautta esille, että mei-
kuin: „Terveys hoitoa II.“). Eikö lä tiedettäisiin yleisemmin
se ole katsottava järkeen viha oleva paastopi, ja samalla,
Tullessi, kum mies vetäytyy, että olemme puheenjohtajaa
„Erakkomaisuuteen“? Mutta kum vaitta.

hän sanoo sen huvittavan A. E. Lundan on kirjoituk-
itselfänsä, niin huvittavon sessaan arvostellut erakko-
hän sillä itselfänsä enempi- maisuutta, e. l. s. erakkomais-
kin kuin kuni kunkausta. Ta ihmistä, ja sanoo olevan
erakon vaitta järkeeä. Olen

Mutta paastopiä takia ei erakon vaitta järkeeä. Olen
meidän seuramme saa kärsii, ollut puolestani sitä miet-
paastolla ei ole mitään tekemis- tä, että „erakollakin“ on jär-
tä seurain kanssa, vaikka se ki jos ei se ole hullu, mutta
onkin seurain kokoukses- Tällä kerralla ei minun tar-
sa julistettu ja jonka hän vitse min otaksua A. E. L. suk-
näkyä tietäväksi tekemän teen, vaan olen A. E. L. entisen
kirjoituksensa arkistossa kirjoituksen kanssa yhtämiet.

Edellisissä kokouksis- tä että erakko on järjetön ja
sa on ollut jo huikan hoit- samalla otaksun, että paasto-
taa siitä kum ei ole ollut ja, on: Erakko, otkin se sit-
seurain puheenjohtaja saa- ten vaikka Queenslandin
puvilla avaamassa kokou- vapaa kansalainen.

uksia. Nämä pari kertaa on Einar R. Nyström.
mennyt, eikä voida vaatia Kirje Timburyistä.
puheenjohtajan olemaan
saapuvilla kaikissa koko- Tulcerus sanoo: Sillä me

emme voi varjella että pää-
kysel lentää päämme ympärillä. Kyllä niissä on itsestään tar-
mutta sen me voimme etää, peeksi jätää. Toivon kuitenkin nyt
että ei ne saa tehdä pesänsä että tämä jästi se olemme voikuttaa
meidän tukkaamme. Emsää, siihen suuntaan etä Tolosen tuki-
luulu kenelläkään olevan ou-
kaan tehdä lepakkoine pilvessä
Tos etäi olisi Tolosenkin pää-
päiväki, eikä yökeikään... Tolosen.
ympäriä lennellyt jokin onkohan. Oikaisu: viime numeron korjiki-
se sille ollut pääsky vai yöleppä. jouluksesta. "Korjityö" reagoi toiminta:
ko, en tiedä sitä varmoinnini joi huomaamatta pois. "Korjityö" toimi-
sana, mutta luulen leppäkok-
kaasi puolesta j. n. e. "Ohne Koivunen."
si koska ei uskalla lentää va-
lossa. Viime "Fimburgin kirjeen"
pieni - vain hämära - valon säde

oli sen lento-matkan aikaan saanut. Intervalluuteen. Kuinka kausa "Tarvit-
tuna" muka oli leuhkoissa tilais-
uus, ja saatto olla hyväkin, koetel-
la siipien kannattavuutta, ja sitä
paitri olipa vielä tilaisuuspäin
tän laulaksikin... "Orpo" lehdessä
toimintus teiritä on käytetty
apostolittinen siivoksi, yk-
sityisenä henkilönä selittä-
missä viime tekstini, omaa kuin meä kansan hartioita peittää? ja ka-
vääran mielensä jätkeän." nen romuista runnista on hyöttyäkin

Tyydän kuitenkin, että tästä sanot on: äänen kuulumatomia? Niinkuin
lähtein yksityiset, lentomatkat. itse-vallius ei anna arvoa matkan t-
suunnattaisiin: omaan kirjoitus-tyydelle, vain sen pituudelle, ei aine-
den selitys retkiksi, että ne tuki-
rivat saamaan ymmärrettävään mu-
don edes suolisten" sano-vier-
rysten" kautta. - Toha kyllä-
että täytyy antaa neuvoa, ja vie-
lä johtavat "raamatullisten
selitysten" muistelmista, mutta
ei sekään ole hyvä että käytävää-
rietelemässä Tolosen kirjoituk-

Tyyt minkeä tähden luontoni:
"kooperatiivisista esikuvista" jätävät
Interaktion. Kuinka kausa "Tarvit-
tuna" muka oli leuhkoissa tilais-
uus, ja saatto olla hyväkin, koetel-
la siipien kannattavuutta, ja sitä
paitri olipa vielä tilaisuuspäin
tän laulaksikin... "Orpo" lehdessä
toimintus teiritä on käytetty
apostolittinen siivoksi, yk-
sityisenä henkilönä selittä-
missä viime tekstini, omaa kuin meä kansan hartioita peittää? ja ka-
vääran mielensä jätkeän." nen romuista runnista on hyöttyäkin
Tyydän kuitenkin, että tästä sanot on: äänen kuulumatomia? Niinkuin
lähtein yksityiset, lentomatkat. itse-vallius ei anna arvoa matkan t-
suunnattaisiin: omaan kirjoitus-tyydelle, vain sen pituudelle, ei aine-
den selitys retkiksi, että ne tuki-
rivat saamaan ymmärrettävään mu-
don edes suolisten" sano-vier-
rysten" kautta. - Toha kyllä-
että täytyy antaa neuvoa, ja vie-
lä johtavat "raamatullisten
selitysten" muistelmista, mutta
ei sekään ole hyvä että käytävää-
rietelemässä Tolosen kirjoituk-

mutt' eihän tuuli suusta tule,
jos ei turpehista tuikaalle!
"Eikä Luopasa asetus-
ei uron orannassa-
eikä valassa väkevänkänä.
Kansa vielä kasvavaainen, "
synlymättä synlyväinen.
Hyvä voind' teidä voan
Suomnon voimat voimissaan. (?)

William Koskinen.

Fimburgissa Orpo lehdessä
toimintus 13 päivänä Tyskua
1903. J. O. P.